AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

Köszöntés

Kezdő ének: 25. zsoltár 1-2. versszak *(„Szívemet hozzád emelem…”)*

Fohász

Olvasmány (ld. középen ⇨)

Imádság

Alapige (ld. középen ⇨)

Igehirdetés (ld: a túloldalon)

Imádság
Miatyánk

Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)

Születésnaposok köszöntése:
Rácz József, Elbéné Mester Magdolna, Tóth Gizella, Kovács Gábor

Záróének: 25. zsoltár 6-8. vers *(„Aki az Úristent féli…”)*

Áldás

online ISTENTISZTELET, 2020. december 13.

Advent 3. vasárnapján

„KAPCSOLATRENDEZÉS”

címmel Igét hirdet: Kisturi Eszter, th-gyakornok

OLVASMÁNY: LUKÁCS 4,1-13

1 Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a
pusztában tartózkodott 2 negyven napon át, miközben kísértette az ördög. Nem
evett semmit azokban a napokban, de azok elmúltával megéhezett. 3 Az ördög
pedig így szólt hozzá: Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék
kenyérré. 4 Jézus így válaszolt neki: Meg van írva, hogy „nem csak kenyérrel él
az ember”. 5 Ezután felvitte őt az ördög, megmutatta neki a földkerekség minden
országát egy szempillantás alatt, 6 és ezt mondta neki: Neked adom mindezt a
hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. 7 Ha
tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez. 8 Jézus így válaszolt neki: Meg van
írva: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.” 9 Ezután elvitte őt az
ördög Jeruzsálembe, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: Ha Isten
Fia vagy, vesd le innen magad, 10 mert meg van írva: „Megparancsolja
angyalainak, hogy őrizzenek téged, 11 és kézen fogva vezetnek téged, hogy meg
ne üsd lábadat a kőben.” 12 Jézus így válaszolt neki: Megmondatott: „Ne
kísértsd az Urat, a te Istenedet.” 13 Amikor mindezek a kísértések véget értek,
eltávozott tőle az ördög egy időre.

ALAPIGE: 1PÉTER 5,6-11

6 Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy
felmagasztaljon titeket annak idején. 7 Minden gondotokat őreá vessétek,
mert neki gondja van rátok. 8 Legyetek józanok, vigyázzatok, mert
ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen
el: 9 álljatok neki ellen a hitben szilárdan, tudva, hogy ugyanazok a
szenvedések telnek be testvéreiteken e világban. 10 A minden kegyelem
Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére,
miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni,
megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. 11 Övé a dicsőség és a
hatalom örökkön-örökké. Ámen.

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- Továbbra is gyűjtjük az adományokat a gyülekezet mindenkori másik lelkésze lakására!
- December 14-én **online presbiteri gyűlés**t tartunk. A meghozott döntésekről videó formájában tájékoztatjuk a gyülekezetet.
- Jövő heti ONLINE alkalmaink: Hétfő 18.00: Kérdések órája; Szerda 9.00: Bibliaóra; Péntek 16.30 KonfIFI; Péntek 18.00 Ancora IFI; Vasárnap 10.00: Istentisztelet / gyerek-Istentisztelet; Házi Biblia Körök; Hittanórák…
- Vasárnaponként délig várunk kérdéseket a lp.rkeresztur@gmail.com-ra következő heti *Kérdések órájára*.
- *Kedden, csütörtökön és szombaton* honlapunkon „TüKörKépeink” rovatunkkal várunk minden testvérünket...
- Urnatemetőnk már csak vasárnap 8-12 óra közt van nyitva. Temetői ügyintézésre online van lehetőség. További Információ a honlapon és Szabó Zsuzsánál.
- A gyülekezet lelkészei telefonon vagy neten érhetők el (személyes találkozás csak nagyon indokolt esetben) – kivéve szabadnapjukon.

Az Úr legyen Gyülekezetünk őrző pásztora!

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ *weblapunk*: http://refkeresztur.hu
❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ ADÓSZÁMUNK: 18192232-1-42 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; parókia: 209-4267; lp.rkeresztur@gmail.com ~~*Fogadó óra: szerda 15.00-18.30*~~ + **telefonon vagy neten** szabadnap: kedd
Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com ~~*Fogadó ója: kedd 15.00-18.30*~~ + **telefonon vagy neten** szabadnapja: csütörtök
❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemetőnk nyitva tartása : *vasárnap 8.00-12.00;* ~~*kedd 15.00-18.30;*~~ *szerda 9.00-11.00 illetve 15.00-18.30;* ~~*péntek 16.30-20.00*~~
Ügyintézés: **(ha lehetséges, előbb telefonon vagy neten!)** ~~kedden és~~ szerdán *15.00-18.30* Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com

A mai igénk kapcsolatrendezésre hív bennünket! Háromirányú kapcsolatrendezésre, mely valójában egy irányba mutat: Istenre.

Az Istennel való kapcsolat

Mit jelent az Istennel való kapcsolat rendezése a mai igénk alapján? Alázatot és bizalmat. Alázatot, mert tudom, kicsoda Isten, és tudom, ki vagyok én. Úgy is mondhatnám, tudom, hol a helyem. Az a pillanat az Isten előtti alázat, mikor megértem, hogy az életem az Ő kezében van, és már nem akarom kivenni onnan, mert tudom, hogy jó helyen van az Ő gondviselő kezében. Valójában a hívő ember számára az, hogy megalázza-e magát Isten előtt, nem kérdés, mert ez maga a hit!

Az alázat bizalom-kérdés! Bár nem értem vagy épp nem szeretem, ami történik, bízom Benned, Uram. Bár aggódom, hogy mit eszek és mit iszok holnap, hogy hol hajthatom álomra a fejem, hogy honnan lesz pénzem ruhára, hogy miből fogom kifizetni a hitelt, stb. Közben tudom, hogy ezek a gondok – más néven: aggodalmak - nem olyan dolgok, amiket én meg tudok oldani, hanem ezek mind-mind olyan dolgok, amiben egyedül Isten hozhat valódi megoldást (persze, nem sült galambot várok a számba).

És ez bizony nem könnyű: elfogadni, hogy az életemet nem én irányítom, nem tudok mindent megoldani, nem tudom a szenvedést, a fájdalmat megakadályozni, sem elkerülni. És még csak Istent sem tudom befolyásolni, nem tudok úgy és annyit imádkozni, énekelni, szolgálni, hogy Ő cserébe minden kérésemet - vagy legalább a legfontosabbakat - teljesítse. Az alázatnak és a bizalomnak része a tűrés, a várakozás, és a szenvedésbe való beleállás.

Erről szól a levél! Az első olvasókat üldözik, minden oldalról szorongatják, társaikat már meg is ölik a hitükért, és ezek között a körülmények között az apostol arra inti őket, hogy maradjanak alázatosak, fogadják el, hogy megölhetik a testüket, és bízzanak abban, aki megmenti a lelküket. Nem könny a levél üzenete. Nem arra a helyre pozícionál bennünket, ahová kerülni szeretnénk. És nem is olyan földi életről beszél, melyet úgy őszintén, szívből kérnénk magunknak!

A Biblia és Péter levele nem árul zsákba macskát, hisz mind tapasztaljuk, hogy ilyen az élet! És mi még sokkal jobbhelyzetben vagyunk, mint akik először olvasták ezt a levelet! De akármilyen szenvedések és akármilyen aggodalmak között voltak az első keresztyének és vagyunk mi is, van okunk az Isten előtti alázatra! Mert Ő az egyetlen, aki határt tud szabni a szenvedésnek! És az az ígéretünk, hogy határt is fog szabni neki! Ez az ígéret pedig karácsonykor kézzel foghatóvá vált! Isten Jézus Krisztusban, és az Ő megváltásában már határt szabott a szenvedésnek! Legyőzte a halált. És azt ígéri, hogy ez a győzelem a miénk is lehet, ha hiszünk az Ő Fia megváltásában. És talán ez így egy sablonos mondat, amit sokszor hallottatok már. És akkor, amikor igazán szenvedsz, akkor nem azt akarod, hogy majd legyen vége, hanem azt, hogy most azonnal, vagy inkább már tegnap. De a szenvedéssel kapcsolatos legnagyobb tapasztalat, hogy nem akkor van vége, mikor mi akarjuk - még a fejfájás csillapító is 15 perc után kezd el hatni -, így a kérdés nem az, hogy vége lesz-e akkor, mikor mi akarjuk, hanem az, hogy vége lesz-e?! És erre ad Jézus Krisztus halála és feltámadása mindennél fontosabb választ: igen! Mert Isten határt szab a szenvedéseinknek, a halálnak! És ez olyan csoda, mely alázatra indít Vele szemben. És bizalomra! Kiben bíznék, ha nem abban, aki véget tud vetni a legnagyobb szenvedésnek is?! És aki olyan sokszor vetett már véget különböző földi szenvedéseknek és aggodalmaknak is az Ő gondviselő kezével?!

A sátán kísértései

Péter levele nem bocsátkozik arról részletekbe, hogy hogyan, milyen eszközökkel próbál meg elnyelni bennünket, mert nem az eszközök felismerése a cél! A sátán sokkal ravaszabb annál, minthogy mi felismerhetnénk az eszközeit. Péter levele a sátán tombolása közben Istenre irányítja a figyelmünket, mert ez az egyetlen módja annak, hogy ne nyeljen el bennünket: nem a támadás, hanem a védelem. Az Istennel való kapcsolatunk védelme. Álljon előttünk két jól ismert bibliai történet példaként:

Ádám és Éva, valamint Jézus megkísértésének története. Mindkét történetben Isten szavaival kísért a sátán. Az elsőben Éva és Ádám elvesztik a fókuszt: nem Istenre, és az Ő szavára koncentrálnak, hanem a sátánra, és az ő kiforgatott szavaira. Mind tudjuk a történet folytatását. Jézus megkísértésében azt kéri a sátán, hogy vesse le magát a Templom párkányáról, mert a 91. zsoltár szerint Isten parancsol az Ő angyalainak, hogy tenyerükön hordozzák Jézust, hogy meg ne üsse lábát a kőbe. Isten szavával kísérti meg Jézust, és Jézus Isten szavával áll ellen a kísértésnek: “az is meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet”. Jézus Istenre fókuszált a sátán kísértése közben, Éva és Ádám pedig a sátánra. Jézus ellenállt a kísértésnek, Ádám és Éva elbukott a kísértésben. A sátán tomboló erejének csak Isten tud ellenállni. Nekünk csak akkor van esélyünk, ha Isten óv bennünket, ha Istenben vagyunk. A sátán létezése és ereje csak akkor nem nyel el bennünket, ha az Istenben való hitünkben állunk ellen neki. Nem az a dolgunk, hogy hadakozzunk a sátánnal, az ő kísértéseivel, amelyek körülvesznek minket, hanem az a dolgunk, hogy egyre bensőségesebb kapcsolatba kerüljünk Istennel.

Az Istennel való kapcsolat megerősítésében a sátánnal szemben jó példák lehetnek előttünk a levél első olvasói, és az első keresztyén mártírok. Akik olyan erős kapcsolatban voltak Istennel, hogy a testi halált is vállalták Krisztusért. Pedig a legnagyobb kísértés az, ha az életeddel kell fizetned a hitedért. És ők mégis vállalták ezt, mégis az életüket adták Krisztus nevéért! A sátán ma is üvöltő oroszlánként jár körbe. Épp a testünk gyengeségével kísérti a világot. Ugye mi nem rá, hanem Istenre figyelünk? Ugye elfordulunk az Ő kísértésétől, és Istenre szegezzük a tekintetünket, aki Szabadító Úr?!

A többi keresztyén

Mindaz, amiről eddig szó volt a mai istentiszteleten, az rólunk és az Istennel való kapcsolatunkról szól. De az az örömhír, hogy mindez nemcsak egyesével, rólam, az én kapcsolatomról szól! Péter első levele nemcsak egy embernek, és nemcsak egy gyülekezetnek szól, hanem Pontus, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitínia gyülekezeteinek! (És ezt a levelet még mi is olvassuk!) Ezek a gyülekezetek együtt olvasták, egymás után ezt a körlevelet, és a levél olvasásában összekapcsolódtak! Tudták, hogy nemcsak ők vannak, hanem még sokan mások is rajtuk kívül! És tudták, hogy mindazt, amit ők átélnek, más is átéli, átérzi!

Elsőre talán furcsa, hogy az apostol azzal biztatja a levél olvasóit, hogy vannak, akik ugyanúgy szenvednek, mint ők, de ez a legtöbb, amit emberi kapcsolatainkban megtehetünk egymásért. Ez az, ami a legmélyebben összekapcsol, ha valaki együtt szenved velem. Mert átérzi a gyászom. Vagy elkísér engem a szenvedésem útján, ott van mellettem, fogja a kezem, együtt sír velem. Sok ponton kapcsolódhat az életünk egymással, de a legkülönlegesebb az az erő, melyet a közösen hordott szenvedésben átélünk. És bár minden ember szenvedése egyedi, mégis fontos, hogy társakra találjunk benne!

Az első keresztyének az üldözéstől is szenvedtek, üldözések közepette vigasztalta őket az apostol, hogy a szenvedésben nincsenek egyedül, hanem testvérek közösségében vannak. Olyan testvérek közösségében, akikkel nemcsak a szenvedés, de a reménység is közös! Akik erősítik egymást, akik tudják, ha elesik az egyik, a másik felemelheti, mert jobban boldogulnak együtt, mint külön-külön. Hányszor tapasztaljuk ezt mi is, hogy együtt, testvéri közösségben könnyebb! Mert van egy kéz, mely átölel, vagy felemeli a telefont, és felhív. Mert van valaki, aki vigyáz a gyerekeimre, míg én intézni tudom azokat a dolgokat, amik életbevágóan fontosak. Mert van egy lélek, aki látja a gyászom, a félelmem, az aggodalmam, és megfogja a kezem, nem engedi, hogy az aggodalom elvonja a figyelmem Istenről! Milyen erőssé tud tenni, mikor látom, hogy a másik is szenved, de küzd, és kitart! Mikor hallom a bizonyságtételét, hogy mennyi mindenen ment keresztül, de Isten megtartotta, adott neki erőt, hitet! Mennyi erő van abban, mikor azt látom, hogy keresztyén testvérem fél egészséggel is tud hálás lenni Istennek! A keresztyén testvériségben hatalmas erő van! Ha nem a különbségekben, a kivagyiságban, az *én jobban csinálom!* -ban, kapcsolódunk egymáshoz, mert akkor erőtlen a keresztyénség. De ha úgy kapcsolódunk egymáshoz, ahogy ez a levél kapcsol össze bennünket: a szenvedésekben és a reménységben, akkor erősek vagyunk! Mert olyan Istenünk van, aki a szenvedéseken keresztül kapcsolódott hozzánk: emberré lett, volt éhes, szomjas, fáradt, dühös, szenvedett a mi emberi ostobaságunktól, és aztán szenvedett testében a keresztfán leginkább az Atya hiányától azért, hogy nekünk már ne kelljen Isten hiányától szenvednünk! A szenvedésünk egymással, de leginkább Jézus Krisztussal kapcsol össze bennünket. Aki tudja, mit jelent szenvedni. És nem akarja, hogy örökké szenvedjünk! Ezért határt szab a szenvedéseinknek, amíg pedig azok véget érnek felkészít, megszilárdít, megerősít és megalapoz bennünket egyen-egyenként, és a testvéri közösségben is, ahol Krisztus testében vagyunk, és Krisztus testében szenvedünk. *kisturi eszter*